

freds og tillige paa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, vi have Midler til at fremme det —, er at paavirke Befolkningen lige fra dens Ungdom af, i den Retning, at vi vænne den til at have et andet Syn paa disse Ting og til at faae Agtelse for, hvad der virkelig fortjener Agtelse. Jeg antager imidlertid, at der vil hengaa en Tid, førend et Forslag af denne Art vil faae allerhøieste Stadfæstelse, jeg veed ikke, hvor lang denne Tid vil blive, men jeg antager, at der vil gaa nogen Tid, og for denne Mellemtids Bedkommende vil jeg tillade mig en Bemærkning overfor den høitærede Conseilspræsident, der her er tilstede, en Bemærkning, som han vistnok ikke vil tage mig ilde op, at jeg retter til ham. Mangfoldige af de Ordensstilbeholdelser, som have fundet Sted, og af dem, som sandsynligtvis inden denne Lovs Stadfæstelse vil finde Sted, ske efter Indstilling af Dyrigheden; det er altsaa Indstillinger, som nærmest vedrøre Embedsstigen. Nu er jeg overbevist om, at jeg har den høitærede Conseilspræsidents Medhold, naar jeg udtaler, at det dog er paa Tiden, at der deri sker en Forandring. Ganstke vist maa Regjeringen nærmest have sine Meddelelser gjennem sine Embedsmænd, men der bør dog uden Tvivl gives disse et Paalæg om at udvide deres Synskreds noget ud over den egentlige Embedsstige, thi der maa dog vist her i Danmark findes Fortjenester, som gaa udenfor selve Embedsstanden. Det er blot denne Hensigt, jeg vil tillade mig med Hensyn til Mellemtiden mellem dette Diebt og den Tid, da dette Lovforslag kan faae Stadfæstelse. Jeg tror, at det vil være rigtigt her at fremhæve et saadant Vidnesbyrd. Der har været fortjent Skolevirksomhed rundt omkring i Landet, og det en Skolevirksomhed, som ikke var knyttet til Statsstillinger. Mon nu disse Skoledirektioner, som ere de, der gjøre Indstillinger med Hensyn til fortjenstlig Skolevirksomhed, ogsaa tænke paa den fortjenstlige Skolevirksomhed, der ikke ligefrem ligger paa den slagne Landevei eller i den Række, som de kunne kalde deres Undergivne? Et Tilfælde vil jeg nævne, og det er, at den gamle, høit fortjente Stephanen gif og blev

en Mand paa henved 70 Aar, førend nogen af disse Skoledirektioner fik Die paa, at der var Noget, som havde fortjent en Udmærkelse og det var vist Andre — det tør jeg maasse sige — end de, der egentlig tidligere vare forpligtede til at hente Regjeringens Opmærksomhed paa saadanne Forhold, der havde gjort opmærksom paa, at der ude i Landet var Noget, der fortjente Opmærksomhed; ellers var denne høit fortjente gamle Lærers Virksomhed gaaet hen, uden at den jevne Udmærkelse, der er bleven mangen en Middelmaadighed til Del, ogsaa var bleven ham til Del. Han oplevede ikke mange Aar derefter, inden han laa i sin Grav, men han var nu heldigvis af den Slags Mand, der ere vidt ude over den Slags Betragtninger, at Sligt er det, hvorefter Mennesker skulle dømmes. Men fordi der gives Saadant, og Samfundet er, som det er, idet der er visse Forhold af den Art, der bestaa med fuldstændig Lovlighed, paastaar jeg, at der sker Uret, saasnart Embedsmænd indskrænke deres Indstillinger om fortjente Medborgeres Stilling i Staten alene til de Embedsmænd, der høre under deres Omraade. Men, som sagt, mine Herrer, hvad der her er Hovedsagen, er, at der bliver en anden Tænkemaade om den Slags Ting end den, der hidtil har gjort sig gjældende. Dette maa forberedes, og det maa ske saaledes, at det bliver mere almindeligt, end det er, at, naar slige Myndigheder komme med deres Udmærkelsetegn, der da gives Mænd, der have Nød i Dyrket og saa megen Selvagtelse, at de sige: Nei, paa mig og min Virksomhed passer Saadant ikke. Naar der til en særdeles fremragende Dygtighed, der har arbejdet sig op til at faae et Navn, som han ikke skylder Andre i mindste Maade, naar der til ham fra Regjeringens Side kastes en Tittel, som stiller ham paa lige Trin med en hel Række underordnede Middelmaadigheder, saa synker denne Mand affurat ligesaa dybt i min Agtelse derved, at han gaar hen og vil modtage Noget, der stiller ham ned i en Række, hvor der staar en hel Del Kammeraadere, der først se op til Statsraaden, som igjen ser op til Konferentsraaden, der igjen